

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/215/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215769
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118215769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: T. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. J. U. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpený JUDr. Ambróz Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 359 € ako bezdôvodné obohatenie získané na jeho úkor, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

III. Žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zamietá.

IV. Žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 09.11.2018 sa žalobca domáhal na žalovanom vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

1.1. Žalobca v návrhu na začatie konania uviedol:

So žalovanou, spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., som dňa 10.07.2015 uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500122171, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1 140,- €. Žalovaná mi v skutočnosti na môj účet previedla sumu vo výške 1 026,- €.

Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.07.2015 však neobsahuje zákonom požadované náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“

V Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.07.2015 je uvedená RPMN v úrovni 26,53 %. Žalovaná mi takto poskytla nesprávnu výšku RPMN, pretože do jej výpočtu nezarátala aj poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok. Pri správnom zahrnutí predmetnej povinnej služby do RPMN, by RPMN bola v úrovni 90,68 %.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto údaje neobsahuje, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Ak je teda potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná sa na môj úkor bezdôvodne obohatila.

Ako vyplýva z výpisu z osobného účtu, žalovaná mi reálne poskytla finančné prostriedky vo výške 1 026,- €. Žalovanej som splátky riadne uhrádzala v zmysle zmluvne dojednaných splátok (36 splátok po 66,25 €), teda žalovanej som zaplatila formou splátok celkovú sumu vo výške 2 385,- €. Žalovaná sa tak na môj úkor obohatila o sumu vo výške 1 359,- € (2 385,00 € - 1 026,00 €).

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná zmluvná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

„7.2. Zmluvné strany sa dohodli, že za predĺženia trvania tejto Dohody pri poskytnutí revolvingu je výška odplaty určená ako súčin mesačnej výšky odplaty podľa 7.1 a počtu splátok, o ktoré sa predlžuje splátkový kalendár po poskytnutí revolvingu. Celková výška splátky úveru/revolvingu s úrokom spolu so splátkou odplaty podľa tejto Dohody sa uvedie aj v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Počet a dátum splatnosti splátok odplaty podľa tejto Dohody je rovnaký s počtom a dátumom splatnosti splátok úveru a úroku za úver. Ak dôjde k zosplatneniu splátok podľa príslušnej Zmluvy o revolvingovom úvere, neuhradené splátky odplaty sa stanú splatnými dňom zosplatnenia splátok a Zákazník je povinný ich uhradiť spolu so zosplatnenými splátkami podľa príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere. V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky odplaty podľa tejto Dohody o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti všetky záväzky Dlžníka, ktoré sa podľa tejto Dohody mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak; a/alebo je Veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto Dohody. Zánikom príslušnej Zmluvy o revolvingovom úvere s výnimkou odstúpenia podľa zákona č. 129/2010 Z.z. odvolať sa na účely nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu podľa tejto Dohody. V prípade predčasného splatenia podľa príslušnej Zmluvy o revolvingovom úvere Zákazník uhrádza len takú časť odplaty, ktorá zodpovedá trvaniu tejto Dohody za každý začatý mesiac trvania.“ Neprijateľnosť takto vymedzených zmluvných podmienok poplatku za doplnkové služby predstavuje skutočnosť, že žalovaná ich so mnou individuálne nedojednala a tieto poplatky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech mňa ako spotrebiteľky.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol:

Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neuvedení adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len „Zmluva“), ale aj zmluvnými dojednaniami (na zadnej strane Zmluvy). Obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 14. Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7. zmluvných dojednaní. Adresa, na ktorej absenciu poukazuje žalobca, sa nachádza v článku 12. bod 12.1 Zmluvných dojednaní, a je ňou adresa veriteľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, tel.: 02/2064 1159, fax.: 02/2064 1170, e-mail: proficredit@proficredit.sk <mailto:proficredit@proficredit.sk>.

Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú.

Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Tvrdíme, že termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2

písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 10.07.2015, pričom týmto dátumom je deň 11.07.2018. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500122171 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, - explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 10.07.2015

Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že do RPMN má byť zahrnutá odplata za dobrovoľne uzatvorenú a individuálne dojednanú Dohodu o poskytovaní služieb. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Dohoda o poskytnutí služby má dobrovoľný charakter, čo potvrdzuje jej bo 8.6., ako aj osobitná asignácia. Ak by teda žalovaný dokument vôbec nepodpísal, tento by nikdy nevznikol. Pokiaľ by odplata v zmysle Dohody o poskytnutí služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Smernica Rady 2008/48/ES z 29.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vo svojej Kapitole 1. čl. 3 písm. g) hovorí: „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“ Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle článku I. bod 2. Dohody o poskytovaní služieb. Samotná Dohoda o poskytovaní služieb nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytovaní služieb uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Z článku I., bod 2 Dohody o poskytovaní služieb: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok“ Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne zachytenie Dohody na odlišnom dokumente, ako Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Výpočet RPMN predložený žalobcom nezohľadňuje všetky premenné uvedené v zákonom matematickom vzorci, pričom na preukázanie správnosti výpočtu uvedeného v Zmluve prikladáme rozpis vzorca RPMN. Rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn 9C/140/2013-66 sa týka dohody s rozdielnym obsahom, ako v tomto prípade.

Suma úveru vo výške 1140 EUR bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave.

Tak ako v prípade účelového úveru, kedy poskytovateľ úveru poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na účet tretej osoby (napríklad na financovanie predmetu kúpy, ku ktorej sa úver účelovo viaže a podobne), rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým (z právneho hľadiska najčastejšie ide o započítanie pohľadávok) vždy pôjde o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Žalobca vyššie uvedenou argumentáciou napáda závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní poplatku za poskytnutie úveru - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu Zmluvy a Zmluvných dojednaní (bod 2.5.).

Predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Na základe samotnej skutočnosti, že nejaký zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno tvrdiť, že jeho uzatvorenie nebolo v súlade s právom. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014 (tzv. kauza bankových poplatkov), v zmysle ktorého v otázke predformulovaného znenia zmluvy „To platí zejména proto, že jev označovaný jako typizace právního jednání či typizace aplikace práva v podmínkách výkonu veřejné správy nabyvá v informační společnosti na stále větším významu. Problém ochrany spotřebitele však nespočívá v zákazu takových ujednání (obchodních podmínek), nýbrž v možnosti se s nimi řádně seznámit, v jejich zřetelném označení, formulaci a možnosti je po zralé úvaze akceptovat, nebo odmítnout, tedy jak bylo již výše zdůrazněno, je především otázkou informování spotřebitele v předmluvní fázi. Z tvrzení žalobcu nemožno spoľahlivo zistiť, aká právne relevantný následok má byť s jeho uvedeným tvrdením spojený. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o povinnosti uzatvoriť Rozhodcovskú zmluvu. Právna úprava platná a účinná v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ku dňu jej uzavretia neurčila žiadny zákaz spočívajúci v tom, aby veriteľ nemohol predložiť dokument spočívajúci v alternatívnom riešení prípadných budúcich sporov zo záväzkového vzťahu. Žalobca nemusel, ak by mu podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať o úver od žalovaného (ale od akéhokoľvek iného subjektu), rovnako tak nemusel ani uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy, a ktorá vzniká nezávisle od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere.

3. Žalobca v replike zo dňa 07.02.2019 uviedol -

Žalovaná vo svojom vyjadrení uvádza, že žalobkyni bola poskytnutá celá suma úveru vo výške 1140,-€, pričom podotýka, že započítaním poplatku za poskytnutie úveru došlo k vzájomnému vypořádaniu pohľadávok. Uvedené konštatovanie považujeme za nesúladné s logickou konštrukciou inštitútu bezdôvodného obohatenia, ako aj nezodpovedajúce predloženým listinným dôkazom a tzv. teórii skutočného plnenia. Žalobkyni bolo preukázateľne poskytnutých na účet 1 026,-€ a akékoľvek započítanie neprijateľných poplatkov za plnenie, ktoré po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, je neprípustné.

Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej argumentuje, že žalobkyňou namietaná absencia náležitostí v spotrebiteľskej zmluve neobstojí, pretože sú riadne uvedené a obsiahnuté v zmluvných dojednaniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť spotrebiteľskej zmluvy. Zákon však jednoznačne vyžaduje, aby údaje taxatívne vymedzené v § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zák. č. 129/2010 Z.z boli uvedené priamo v zmluve o úvere. Zmyslom takto vymedzenej právnej úpravy je, aby boli tieto údaje „na očiach“ a nie skryté vo všeobecných obchodných podmienkach, prípadne v sadzobníku poplatkov.

Je preto potrebné považovať za obchádzanie zmyslu zákona konanie dodávateľa, ktorý neuvedie obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z priamo v úverovej zmluve, ale vo všeobecných obchodných podmienkach, sadzobníku poplatkov či iných prílohách spotrebiteľskej zmluvy, o ktorých prehlási, že sú súčasťou úverovej zmluvy.

Trváme na argumentácii uvedenej v žalobe zo dňa 09.11.2018, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonom požadovaných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), f), j), zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesprávne uvedený údaj o výške RPMN, ktorý je v neprospech spotrebiteľa. Nesúhlasíme stvrdením žalovanej, že do výpočtu RPMN nemali byť započítané náklady na doplnkovú službu z dôvodu rozporu s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Z citovaných ustanovení práve naopak vyplýva, že aj náklady na doplnkovú

službu sú súčasťou celkových nákladov spojenými so spotrebiteľským úverom premietajúcich sa do RPMN.

Žalovaná úmyselne nezahŕňa odmenu za poskytnutie služieb do základu výpočtu pre RPMN, čím sa jej celková výška uvedená v spotrebiteľskej zmluve stáva nižšou, pre klienta atraktívnejšou. Žalobkyňa bola povinná uzatvoriť Dohodu o poskytovaní služieb, ak chcela získať spotrebiteľský úver. Žalovaná doposiaľ nijako nepreukázala, aby Dohodu so žalobkyňou individuálne dojednala, resp. viedla s ňou kontraktačný proces.

Vo vzťahu k namietaným neprijateľným zmluvným podmienkam v bode 7.1 a 7.2 Dohody o poskytovaní služieb č. 8500122171 zo dňa 10.07.2015 si dovoľíme opätovne poukázať na skutočnosť, že so žalobkyňou neboli individuálne dojednané. Žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala, že žalobkyňu poučila a náležitým spôsobom jej vysvetlila jednotlivé ustanovenia Dohody o poskytovaní služieb, predovšetkým ust. 7.1 a 7.2.

Spolu so spotrebiteľskou zmluvou žalobkyňa podsunula na podpis viaceré dokumenty (Dohoda o poskytovaní služieb, zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovská zmluva). Všetky citované dokumenty vrátane samotnej spotrebiteľskej zmluvy majú dokopy vyše 120 ustanovení a sú drobným písmom vymedzené na takmer 20-tich stranách. Oboznámenie sa s takýmto počtom zmluvných podmienok predstavuje aj pre nadpriemerný subjekt práva veľmi náročnú úlohu a už samotné prečítanie predmetných ustanovení zaberie množstvo času, nehovoriac o ich náležitom objasnení a vysvetlení. Uzatváranie spotrebiteľskej zmluvy vrátane všetkých na ňu nadväzujúcich dokumentov je totiž nevyhnutné posudzovať komplexne.

Pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 10.07.2015 a na ňu nadväzujúcich dokumentov vrátane Dohody o poskytovaní služieb žalobkyňa nemala vedomosť o zmluvných podmienkach vymedzených v bode 7.1 a 7.2 tejto dohody. Žalovaná neprijateľným spôsobom žalobkyňu podsunula na podpis aj Dohodu o poskytnutí služieb, pričom o tieto služby som v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy nemala záujem. Jediným cieľom žalobkyne bolo získať finančné prostriedky a žiadne doplnkové služby nežiadala. Už vôbec nebolo vo sfére jej záujmu platiť za takéto služby odplatu. V prejednávanej právnej veci predstavuje poplatok za takto vnútené služby dokonca až cca 40 % mesačnej splátky (26,06 € z celkovej sumy splátky 66,25 €).

4. Žalovaný v duplike uviedol:

Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru.

Ako základnú skutočnosť ohľadne „poplatku za poskytnutie úveru“ žalovaný uvádza, že otázka poplatku, jeho prípustnosti a prijateľnosti bola osobitne posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod číslom OFS - 12322/2015. Zo záverov prijatých v danom konaní o.i. vyplýva, že „V danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. (...) V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Poplatok je takisto zreteľne uvedený v oboch žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového druhu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového druhu.“

Poplatok za poskytnutie úveru je štandardne vyžadovaný subjektmi na finančnom trhu a v žiadnom prípade sa nemožno na tomto základe dovoľávať bezúročnosti daného úveru. Žalobca bol o danom poplatku riadne informovaný a súhlasil s ním v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalovanému. Ak by s ním v danom čase nesúhlasil, nepožadoval by od žalovaného poskytnutie predmetného úveru.

Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou. Už zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov definoval v § 2 písm. e) poplatok ako akúkoľvek platbu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Zákon č. 129/2010 Z.z. legálnu definíciu poplatku nemá, no vo viacerých ustanoveniach hovorí o poplatku/och, pričom z tejto úpravy je zrejmé, že pod uvedeným pojmom sa má na myslí iná platba ako je úrok (napríklad v § 1 ods. 3 písm. i), § 2 písm. g), a pod.).

Zámer pre prijatie uvedenej úpravy bol v dôvodovej správe k zákonu (pozn. zákon č. 132/2013 Z.z.) vyjadrený takto: Cieľom ustanovenia je zakázať veriteľom požadovať od spotrebiteľov poplatky alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu.

Zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom teda zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané.

Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa nášho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. To napokon potvrdzuje aj spomenutá dôvodová správa.

Z prijatej zákonnej úpravy vyplýva, že zákonodarca poplatok nepovažoval za poskytnutie úveru za problematický a neprípustný. Týmto poukazujeme na to, že v rámci pomerne podrobnej a rozsiahlej úpravy poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom by aj v zmysle teórie racionálneho zákonodarcu bolo prirodzené a očakávateľné, že by sa zakázal aj poplatok za poskytnutie úveru, ak by bol považovaný za problematický a neprípustný. Prijatím zákona č. 132/2013 Z.z. sa vytvorila relatívne ucelená úprava poplatkov voči bankám, stavebným sporiteľniam a iným poskytovateľom úverov, a zároveň aj jej obsah bol vymedzený pomerne presne (nezakazujú sa poplatky ako také, ale len presne určené). Prijatá právna úprava predstavuje tak aj vytvorenie určitého rámca právnej istoty pre všetkých účastníkov dotknutých právnych vzťahov.

Na základe uvedeného tvrdíme, že poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza. Netýka sa žiadnej z činností uvádzaných v zákone ako vedenie, evidencia alebo správa spotrebiteľského úveru. Na rozdiel od pojmov vedenie, evidencia alebo správa úveru, ktoré sú do určitej miery vďaka svojej všeobecnosti viacvýznamové, v prípade poplatku za poskytnutie úveru je obsahovo presne a transparentne vyjadrené, za čo sa poplatok platí.

Poplatok teda definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Platba (poplatok, odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu nie je slovenskému právnemu poriadku neznáma. Ust. § 499 Obchodného zákonníka upravuje dohodu o provízií za záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky.

Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že do RPMN sa zahrnú náklady na dobrovoľné a individuálne dojednané služby.

Smernica Rady 2008/48/ES z 29.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vo svojej Kapitole 1. čl. 3 písm. g) hovorí: „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru. Predmetnú Dohodu žalobca nemusel uzatvoriť, čo odôvodňuje nezahrnutie odplaty do RPMN.

Tvrdenie žalobcu, že nemal vedomosť o obsahu predmetnej Dohody sú účelovými tvrdeniami používanými v prípade, že dlžník odmieta plniť to, na čo sa dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy zaviazal.

5. Súd rozhodol na základe listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce (pričom reprodukuje iba dôkazy, ktoré majú význam pre prejednávanú vec z hľadiska právneho posúdenia súdu):

5.1. Dňa 10.07.2015 mala byť medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o revolvingovom úvere s nasledujúcimi parametrami:

O poskytnutá čiastka úveru - 1140 €,

O počet splátok - 36,

O mesačná splátka - 40,19 €,

O ročná úroková sadzba - 17,46 %,

O poplatok za poskytnutie úveru - 114 €.

5.2. Podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré má byť súčasťou zmluvy, bol dátum prvej splátky - 11.08.2015 a dátum poslednej splátky - 11.07.2018.

5.3. Žalobca v návrhu uviedol, že úver bol zaplatený vo výške 2385 €.

6. Súd preskúmal zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným a zistil, že údaje o požadovanom revolvingovom úvere, teda oferta dlžníka sa nachádza v bode 5. tejto zmluvy. Okrem iného dlžník dňa 06.07.2015 požadoval, aby mu bol poskytnutý úver, ktorého RPMN bude predstavovať výšku

26,68%. V bode 6. zmluvy podpísanej veriteľom dňa 11.09.2014 sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú zhodné s ofertou dlžníka okrem údajov o RPMN. Návrh zmluvy prijal veriteľ s uvedením RPMN vo výške 26,53%. Prijatie návrhu vo forme „Oznámenia veriteľa“ obsahuje ďalšie údaje - dodatky, ktoré v ofertě uvedené nie sú a to a) dátum splatnosti prvej splátky, b) dátum splatnosti ďalších splátok, c) dátum splatnosti poslednej splátky, d) rozpis splátky na istinu a úroky.

7. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasně vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

7.1. Zmluva je uzavretá v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977759&FragmentId2=3977759>>). Prijatím návrhu na uzavretie zmluvy bez zmien a doplnkov dochádza k zmluvnému konsenzu, ktorý má právotvorné účinky na vznik zmluvy. Zhoda vôle navrhovateľa a adresáta je predpokladom vzniku každej zmluvy. Zhoda vôle sa musí vzťahovať na celý obsah zmluvy. Ustanovenie § 44 ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977765&FragmentId2=3977765>> vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek doplnkov, zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia či iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977743&FragmentId2=3977743>> za nový návrh so zmeneným obsahom. V prípade protinavrhu dochádza k zmene doterajšieho postavenia subjektov, t. j. navrhovateľa a adresáta (obláta).

7.2. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN a splatnosti splátok podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN a k doplneniu ďalších zákonom obligatórne vyžadovaných zmluvných údajov, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania, uzavretá nebola. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.“ Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka. Rozpor oferty a jej prijatia je zvyraznený ešte aj „Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, ktoré oproti návrhu obsahuje ďalšie údaje ako napr. pomer istiny a úroku v splátke; dátum splatnosti prvej splátky úveru; dátum splatnosti poslednej splátky úveru a pod.

7.3. Súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že RPMN je výsledkom výpočtu a nie zmluvného dojednania, preto nemá vplyv na vznik zmluvy. Vyššie citované ustanovenia OZ nerozlišujú charakter a závažnosť

rozdielnych údajov v návrhu a jeho prijatí ale vyžadujú jednoznačný konsenzus. Preto posudzovanie charakteru rozdielneho údaja považuje súd za zbytočnú. Navyiac, ak RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, tak rozdielna výška RPMN logicky znamená rozdielnu výšku celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (v prejednávanej veci uvedenú v návrhu a v prijatí návrhu).

7.4. Vyššie uvedený záver o neexistencii úverovej zmluvy bol potvrdený rozsudkom KS v PO sp. zn. 7Co/11/2017 - Žiadosť o poskytnutie úveru obsahujúca v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Ak žalovaný zmenil údaj o RPMN fakticky išlo v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Tento nový návrh musel byť prijatý žalobcom v účastníkmi dojednanej písomnej forme. Povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme priamo vyplýva z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11. 09. 2014 na jej uzatvorenie sa vyžadovalo riadne vyplnenie zmluvy a následné podpísanie. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zo strany žalobcu nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla.

7.5. Rovnaký záver prijal KS v PO aj vo veci sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017 - Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyňu úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejmé, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (18.08.2011) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“, keďže k tomuto došlo až dňa 23.08.2011.

K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj.

Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 %, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 66,59 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného.

Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 <[aspi://module=ASPI&link=40/1964%20Zb.%2523457&ucin-k-dni=30.12.9999](https://www.aspi.sk/module=ASPI&link=40/1964%20Zb.%2523457&ucin-k-dni=30.12.9999)> Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného.

7.6. Vyššie uvedený právny záver sa zdá byť prijatý minimálne väčšinovo, keďže je uvedený aj rozhodnutím KS v PO sp. zn. 17Co/73/2016, 2Co/51/2017, 21Co/109/2017 a najnovšie 13Co/35/2018 zo dňa 17.12.2018 a sp. zn. 14Co/19/2018 zo dňa 20.11.2018, ako aj v rozhodnutí KS v BB sp. zn. 13Co/1266/2014, 15Co/768/2014, KS v Žiline sp.zn. 5Co/797/2014, 6Co/107/2016 a ďalších.

8. Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

8.1. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

8.2. Ak teda žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1026 € a žalobca vrátil sumu 2385 €, je rozdiel 1359 € bezdôvodným obohatením žalovaného získaného na úkor žalobcu.

9. Podľa § 52a OZ

(1) Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

(2) Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

9.1. Dohoda o poskytovaní služieb je zmluvou, ktorej existencia bez úverovej zmluvy nemá význam. Vznik tejto zmluvy je teda podmienený vznikom úverovej zmluvy. Ak teda zmluva nevznikla (na rozdiel od zmluvy neplatnej, ktorá vznikla ale pre určité vady je neplatná) nemožno v nej určovať neprijateľné zmluvné podmienky, keďže tieto neexistujú. Z uvedeného dôvodu, bola žaloba v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnutá.

10. Náhrada trov konania. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods.2 C.s.p. - O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10.1. V konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia priznal súd úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. V konaní o vyhlásenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, súd formálne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že neplatnosť právneho úkonu spôsobil žalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.